

lider under, at samfundet ikke sætter ind for en rationel løsning af denne vigtige sag, og de kår, man byder de arbejdsløse, er alt andet end tilfredsstillende. Trods talen om de høje understøttelser er forholdet dog det, at den hjælp, de arbejdsløse modtager, ikke rækker til og ikke er på højde med de sociale ydelser på andre områder.“

Ved 1. behandling tog *socialministeren* afstand fra lovforslaget, der efter en af arbejdsdirektoratet foretagen opgørelse ville have medført en merudgift for det offentlige på 143 mill. kr. i 1957-58, om de foreslåede ændringer i tilskudsreglerne havde haft gyldighed i nævnte regnskabsår. Efter nærmere at have gjort rede herfor fortsatte ministeren:

„Jeg har modtaget en henvendelse fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke om forhøjelse af understøttelsessatser og huslejhjælp, og der vil i nær fremtid i socialministeriet finde en forhandling sted med de pågældende herom. Som tingets medlemmer ved, blev der ved loven af 27. februar 1958, som indførte en række goder, ikke foretaget ændringer i understøttelsessatserne.

Der er af direktør H. Friis foretaget en undersøgelse, som er gengivet i Socialt Tidsskrift, og statsvidenskabelig afdeling i socialministeriet har videreført undersøgelsen til året 1958-59. Af undersøgelsen fremgår det, at arbejdsløshedsunderstøttelsen til personer uden børn, sammenholdt med arbejdsindtægten for ufaglærte arbejdere, i 1958-59 ligger på et lavere niveau, end tilfældet var i 1934-35. Sammenligner man med de øvrige ydelser, viser det sig, at folke- og invalidepension samt hjælp til tuberkuloseramte i samme periode har vist stigning i forhold til arbejdsindtægten for ufaglærte arbejdere, medens kommunehjælp, ulykkesforsikringsdagpenge og sygeforsikringsdagpenge har vist et fald, ligesom tilfældet er for arbejdsløshedsunderstøttelsens vedkommende.

Jeg vil finde det rimeligt og naturligt, at socialministeriet i samarbejde med arbejdsdirektoratet nærmere undersøger de konkrete problemer, der her rejser sig, og fremlægger materiale til videre behandling. I denne behandling må naturligvis også kassernes repræsentanter blive inddraget.

Som lovforslaget foreligger, er det uantageligt til gennemførelse, men naturligvis kan jeg umuligt have noget imod, at tinget gennem et udvalg beskæftiger sig videre med problemet.“

Efter at *ordføreren for forslagsstillerne* havde fremsat nogle replicerende bemærkninger, blev lovforslaget på forslag af *Peter Ravn* (S) henvist til et udvalg på 17 medlemmer. Dette afgav ikke betænkning.

---

16. Forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Af *Ninn-Hansen, Erik*